

at sætte sig ind i de almindelige Forhold, hvorunder de senere skulle bevæge sig; de ville have lettere ved at lære Noget af Maskinlæren; de ville ogsaa kunne see Skibsbyggeri her; kort sagt, der er saa mange Ting, som findes i Hovedstaden, og som ikke findes paa andre Steder, der kunne være til stor Nytte ved de unge Menneskers Opdragelse. Idet jeg siger „unge Mennesker“, beklager jeg dog meget, at man ikke har sat en Aldersgrændse for Erhvervelsen af Styrmandsøksent. Der- som de Herrer ville spørge Assurandøerne, som dog virkelig ere en interesseret Deel af de Bedkommende, troer jeg, De ville faae det Svar: Lad os fremfor Alt ikke faae altfor unge Mennesker og lad dem seile i 2 Aar, eller idetmindste i 1 Aar, inden de melde sig til Examen. Det er i mine Tanker et af de mange svage Punktter, at en ganske ung Fyr, naar han kun har været 6 Maanedø tilføes, allerede skal kunne tage Styrmandsexamen; thi, naar han derefter faaer denne, vil det vare saa længe, inden han kommer til at benytte den, at han maaskee har glemt det Meste af, hvad han har lært. — Jeg kan ikke negte, at det synes mig, at § 13 burde bibeholdes saaledes, som den af 2 ærede Medlemmer er foreslaaet forandret. — Hermed har jeg sagt Alt, hvad der er nødvendigt at sige, og jeg skal altsaa ikke opholde mig videre ved Sagen. Det er umødvendigt at sige, at jeg stemmer for Mindretallets Forslag; derved bliver vel forresten Loven ikke saaledes, som jeg kunde have ønsket den, men jeg vil dog hellere tage den saaledes end paa nogen Maade inklade mig paa Udvalgets Fleertals Forslag. Jeg troer, det er en betydelig Forværrelse af den Lov, som er kommen til os fra Landsthinget. Hvor nyttigt det end kan være paa det Alleromhyggeligste at drøfte alle de Forslag, som vi faae fra det andet Thing, troer jeg dog ogsaa, man kan gaae for vidt i sin Eyst til bestandig at ville gjøre om, saaledes at man altid fordrer at have det sidste Ord.

Marineministeren: Der er et Hovedpunkt, som jeg ikke omtalte, da jeg sidst havde Ordet, nemlig det Spørgsmaal, der her er reist om Tilskud fra Regjeringens Side til

Somænds Uddannelse. Det er en Selvfølge, at, naar Loven vedtages, vil det, i hvilken Eftkælfelse den end bliver vedtagen, være en Bestræbelse fra Ministeriets Side at søge at gjøre, hvad der staaer i dets Magt, for at et saadant Tilskud kan blive givet, at Udvidelsen af Somændenes Kundskaber derved skaffes tilveie. Det hele Spørgsmaal er imidlertid først blevet reist udenfor denne Sal paa en Tid, da Loven allerede var udarbejdet, og det forekommer mig, at det aldeles ikke behøver at komme ind i denne Lov; thi, naar der, som der er foreslaaet fra Ministeriets Side, gives Frihed til at udvide den anden Del af Examen, og en saadan Udvidelse finder Sted, vil der ogsaa være Midler til, at den kan føres igjennem uden altfor store Bekostninger for de vedkommende Elever. Hvorvidt denne Gjennemførelse af større Kundskabers Udbredelse blandt Somændsstanden vil medføre en Forandring i Skolerne i det Hele, og hvorvidt det kan føres igjennem i Provinds-skolerne, er ogsaa eet af de Spørgsmaal, der maaskee tages under noie Overveielse. Ligesledes troer jeg, at Spørgsmaalene om, hvad der skal undervises i, paa hvilken Maade saadanne Kundskaber skulle fordres, og hvilken Understøttelse der kan gives, i det Hele bør tages under noie Overveielse, forinden der kan forelægges Noget derom for det ærede Thing. Jeg kan derfor, efter nu at have hørt de forskjellige Udtalelser her i Thinget, ikke Andet end fastholde, hvad jeg yttrede i sidste Møde, at jeg anseer det Forslag, som er kommet fra Landsthinget, for at være saa hensigtsmæssigt, at det meget godt uden Videre kan vedtages her i Thinget, og at de Forandringer, som ere foreslaaede, ikke ere af nogen indgribende Vigtighed. Naar jeg iøvrigt skal udtale mig om de spectielle Forslag hvert for sig, da har jeg allerede sagt, at §§ 1, 2 og 3 efter min Mening ere rigtiggere affattede, saaledes som de nu staae i Lovforslaget. Der er af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) foreslaaet en ny Redaction, hvorved det istedetfor at anføre i § 1 de Kundskaber, der ansees fornødne for at kunne fare som første eller eneste Styrmand, kort betegnet skulde være, at det var de Kundskaber, som vare fornødne